

ikke saa fjernt fra de virkelige Fattiglemmer, at der er Grund til at behandle dem i en særskilt Paragraph. Det vilde være langt simplere og klarere at have udtalt det Hele i een Paragraph, og det vilde da neppe have givet Anledning til de Misforstaaelser som nu. Med Hensyn til §§ 3 og 4 har Comiteen for sit Bedkommende Intet havt at erindre. Der ere fra forskjellige af Forsamlingens Medlemmer stille Amendements til disse Paragrapher, for, om muligt, at raade Bod paa de af mig paaviste og maaffee ogsaa andre af dem selv fundne Mangler ved Anordningen. Jeg skal nu tilsæde mig i Korthed at berøre disse. Til § 1 er først stillet et Forslag, som deler sig i et principalt og et subsidiairt. Efter dette vil § 1 komme til at lyde saaledes: „Naar et Sogneforstanderskab ikke paa nogenlunde billige Bilskaar kan forskaffe sig en passende Byggeplads til Opførelsen af de for Sognets Fattige nødvendige Fattighuse, eller af Leveaaininger til huusvilde Personer, som ikke ere forsørgelsesberettigede i Sognet, men som ernære sig der, uden at nyde Fattigunderstøttelse, skal det imod fuldstændigt Bederlag kunne fordrø en saadan Byggegrund udlagt hos en af Sognets Grundeiere;“ og efter det subsidiaire Forslag: „Naar et Sogneforstanderskab ikke paa nogenlunde billige Bilskaar kan forskaffe sig en passende Byggeplads til Opførelsen af de for Sognets Fattige nødvendige Fattighuse eller af Leveaaininger til huusvilde Personer, som paa lovlig Maade ernære sig i Sognet, uden der at være forsørgelsesberettiget, skal osv.“ Det første af disse Amendements finder jeg ikke burde kunne komme i Betragtning, paa Grund af, at det udtaler, at Expropriationer kun skulle gjælde Folk, der ikke ere forsørgelsesberettigede i Sognet. Pluralitetens Mening er vistnok, at netop de Personer, som ere forsørgelsesberettigede i Sognet, fortrinnsviis skulde komme i Betragtning og det er uden Tvivl en af de Grunde, man har havt mod denne Anordning, at de Personer, som ikke ere forsørgelsesberettigede, skulde have den samme Ret. Jeg troer, at Anordningens Mening er, at Alle have samme Ret, de Forsørgelsesberettigede, om muligt, endnu i

høiere Grad end de, der ikke ere forsørgelsesberettigede. Det har vist heller ikke været den ærede Amendementsstillers Mening, at ville udelukke de Forsørgelsesberettigede, men dette ligger dog i Ordene. Forskjellen paa det principale og det subsidiaire Amendment er, saavidt jeg kan skjønne, den, at i det subsidiaire Amendment er optaget, at „kun de, som paa lovlig Maade ernære sig i Sognet, kunne fordrø en Byggegrund udlagt. Der ere allerede under Sagens foreløbige Behandling blevne gjorte adskillige Grindringer imod dette Udtryk, og jeg har dengang erklæret, at jeg rigtig nok for en stor Deel ansaae denne Betingelse for uden Virkning; thi det er jo aldeles vist, at man skal staae Huusly ikke blot til dem, der ernære sig lovligt, men ogsaa til dem, der muligt ville ernære sig paa ulovlig Maade. Men Udtrykket har nu engang fundet Hjemmel i vor Lovgivning. Den ærede Amendementsstiller vil iøvrigt vistnok nærmere forklare sig over sine Forslag. Der er endvidere under Nr. 2 stillet et andet Amendment, der efter mit Skjønne synes at anbefale sig noget frem for de to foregaaende, idet det har stræbt omfatte Indholdet af baade § 1 og § 2 i een §. Imidlertid lider dog dette Amendment af Mangler, som jeg veed, at den ærede Amendementsstiller selv erkjender. Det er mindre correct, at der i den første Linie staaer „til Opførelse af de for Sognets Fattige“ det maatte vel hedde „Distriktets“ og ikke Sognets Fattige eller maaffee det Ord „Sognets“ kunde gaae ud. Men hvad jeg mere har imod dette Amendment at erindre, er det Ord i femte Linie „mod Betaling“; thi Amendementets Hensigt skulde vel være at bortrydde endeel af de Tvivl og Ubestemtheder, som indeholdes i Udskafet; men Ordene „mod Betaling“ ere uden Tvivl ligesaa ubestemte og kunne give Anledning til de samme Tvivl, som de paapegede Udtryk i den provisoriske Forordning. Jeg skal henstille til den ærede Forslagsstiller, om han vil gjøre saadanne Redaktionsforandringer ved Forslaget, at de nu af mig paapegede Mangler kunde blive afhjulpne. Til Amendementet under Nr. 4 har jeg Intet at bemærke; det er naturligviis nødvendigt, hvis man vil samle begge Paragrapher til een, at